

Rep.Nr.

2006/3039

# ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

## ARREST

**BUITENGEWONE OPENBARE TERECHTZITTING VAN 21 DECEMBER 2006.**

1ste KAMER

Wet van 19 maart 1991

Tegensprekelijk t.o.v. appellant en geïntimeerde en  
bij verstek t.o.v. A.C.V. en L.B.C.-N.V.K.

Definitief

In de zaak:

C:

**Appellant**, vertegenwoordigd door Mr. P.  
SMITS, advocaat te Mechelen.

Tegen:

**C.V. PROMEDIA**, met maatschappelijke zetel  
gevestigd te 2018 ANTWERPEN, De Keyzerlei  
5 bus 7, met ondernemingsnummer  
0404.129.318.

**Geïntimeerde**, vertegenwoordigd door Mr. L.  
VANAVERBEKE, advocaat te Antwerpen.

In aanwezigheid van :

**HET ALGEMEEN CHRISTELIJK VAKVERBOND**, met  
zetel gevestigd te 1030 BRUSSEL, Haachtse-  
steenweg 579.

**DE LANDELIJKE BEDIENDENCENTRALE - NATIO-  
NAAL VERBOND VOOR KADERPERSONEEL**, met ze-  
tel gevestigd te 2000 ANTWERPEN, Nationa-  
lestraat 111-113.

Beiden niet vertegenwoordigd.

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank te Leuven d.d. 26 oktober 2006;
- het beroepsverzoekschrift ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 10 november 2006;
- de besluiten in hoger beroep door partijen neergelegd;
- de aanvullende besluiten door geïntimeerde neergelegd;

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 15 december 2006 waarna de debatten gesloten werden.

Gelet op de neergelegde stukken.

Het hoger beroep werd tijdig en op geldige wijze ingesteld, wat overigens niet betwist wordt, en is derhalve ontvankelijk.

★

★

★

#### Voorgaanden

Bij dagvaarding betekend op 04.09.2006 aan appellant en aan A.C.V. en L.B.C.-N.V.K. worden deze partijen voor de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Leuven, zetelend in kortgeding, gedaagd, teneinde de vordering van geïntimeerde ontvankelijk te horen verklaren, de partijen te horen verzoenen en, indien deze verzoening niet mogelijk blijkt te zijn, de zaak te horen verwijzen naar de bevoegde kamer van de Arbeidsrechtbank te Leuven en vervolgens, voor recht te horen zeggen dat de omschreven feiten aangenomen worden als een dringende reden, die elke professionele samenwerking definitief onmogelijk maakt vanaf het ogenblik waarop zij als zodanig door de Arbeidsrechtbank zal zijn erkend.

Bij beschikking van de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Leuven d.d. 08.09.2006 werd vastgesteld dat er een poging tot verzoening werd ondernomen, welke echter niet tot een positief resultaat leidde en werd overgegaan tot verwijzing naar de 1ste kamer B, tot vaststelling van de rechtsdag en tot bepaling van de conclusieagenda.

Bij vonnis d.d. 26.10.2006 van de Arbeidsrechtbank te Leuven werd de vordering ontvankelijk en gegrond verklaard en voor recht gezegd dat de feiten aangehaald in het verzoek en het aangetekend schrijven van 24.08.2006 rechtsgeldig als grondslag voor een ontslag om dringende redenen kunnen worden aangewend.

De eerste rechter oordeelde dat hij territoriaal bevoegd was op grond van art. 627, 9° van het Gerechtelijk Wetboek, niet langer betwist door appellant.

Wat de driedagentermijn betreft, was de eerste rechter van mening dat het soms niet meer dan redelijk is dat ofwel een verder onderzoek, dan wel minstens een persoonlijk onderhoud en confrontatie met de betrokken werknemer wordt georganiseerd, dat de verantwoordelijke mevr. B. in geen geval haar bevoegdheden zou delegeren, gelet op het beschermd statuut en de anciënniteit van appellant, en dat het verlof van mevr. B. als een gewone overmacht moet worden beschouwd waarbij de facto een schorsing liep.

Wat de grond van de zaak betreft, vermeldde de eerste rechter dat appellant zich naar de wijsheid van de rechtbank gedroeg en stelde hij vast dat dergelijk niet-werkgerelateerd gesurf met materiaal van de werkgever en tevens tijdens de werkuren, definitief het gestelde vertrouwen ondermijnt.

Appellant tekent hoger beroep aan en verzoekt het Hof :

" het hoger beroep van appellant ontvankelijk en tevens gegrond te verklaren;  
Dienvolgens opnieuw rechtdoende en doende wat de Arbeidsrechtbank te Leuven had moeten doen :

1. In hoofddorde :

De oorspronkelijke vordering van geïntimeerde, oorspronkelijke eiseres, als ongegrond af te wijzen wat betreft de flagrante miskennis van de drie-dagen-

termijn in verband met de kennisgeving van de dringende reden van het onmiddellijke ontslag.

2. Subsidiairlijk :

In ieder geval te zeggen voor recht dat de door oorspronkelijke eiseres, thans geïntimeerde, ingeroepen verwijten, inhoudelijk volslagen ongegrond zijn en geenszins van aard om iedere verdere samenwerking in de toekomst uit te sluiten.

Geïntimeerde te veroordelen tot betaling van alle kosten, R.V.P. inbegrepen;"

Geïntimeerde verzoekt het Hof :

"de vorderingen van appellant af te wijzen als zijnde ongegrond;  
in ondergeschikte orde de debatten te heropenen of een deskundige aan te stellen;  
appellant te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg ad 72,88 EUR en in graad van beroep ad 145,78 EUR."

★

★

★

Feiten:

Appellant is op 01.11.1978 in dienst getreden van de vennootschap Bell Telephone Manufacturing Company N.V. met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur.

Hij werkte eerst als handelsvertegenwoordiger en vanaf 01.08.1981 als bediende aangesteld tot "Full Supervisor Premise".

Bij de sociale verkiezingen van mei 2004 heeft appellant zich kandidaat gesteld als lid van de personeelsafvaardiging in de ondernemingsraad, waarin hij niet werd verkozen. Voor de uitvoering van zijn functie beschikt appellant over een laptop en in de loop van de maand mei 2006 waren er problemen met de werking van zijn laptop, zodat betrokkene belde met

de IT-supportdiensten van geïntimeerde om het probleem op te lossen.

Op 10.08.2006 werd de laptop van appellant ingeleverd bij de IT-supportdiensten van geïntimeerde om de oorzaak van de problemen na te gaan.

Bij een technisch onderzoek van de laptop bleek dat allerlei virussen de laptop van appellant hadden besmet en dat appellant (extreem) pornografische websites bezocht en pornografische beelden bekeek via webcam, ook tijdens de werkuren.

Op dezelfde dag 10.08.2006 werd mevr. B Agnes, Directeur Human Resources en Organisatie op de hoogte gebracht van het feit dat op de laptop van appellant een historiek van bezoek aan pornografische websites was vastgesteld. Op 11.08.2006 is appellant arbeidsongeschikt wegens ziekte.

Mevr. B is in de week van 14 t.e.m. 18 augustus 2006 met verlof en op 21.08.2006 wordt appellant geconfronteerd met de feiten door mevr. B. Van deze confrontatie wordt een verslag opgemaakt en op 24.08.2006 wordt een ter post aangetekende brief verzonden aan appellant met de mededeling dat de procedure tot erkenning van de dringende reden zal worden ingeleid.

★

★

★

#### Beoordeling door het Hof :

Conform art. 35, lid 3 van de wet van 03.07.1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten mag ontslag om een dringende reden niet meer zonder opzegging of vóór het verstrijken van de termijn worden gegeven, wanneer het feit ter rechtvaardiging van het ontslag zonder opzegging of vóór het verstrijken van de termijn sedert ten minste 3 werkdagen bekend is aan de partij die zich hierop beroept.

De partij die de dringende reden inroept, moet bewijzen dat zij de termijn heeft geëerbiedigd (art. 35, laatste lid).

Het feit is aan de partij bekend wanneer deze vol-  
doende kennis heeft van de feiten (Arbeidshof Brus-  
sel 31.01.1996, JTT 1997, 137).

Het kan noodzakelijk zijn dat de werkgever een on-  
derzoek instelt vooraleer te beslissen al dan niet  
tot ontslag wegens dringende reden over te gaan en  
terecht stelt geïntimeerde dat geen termijn wordt  
vastgesteld in de arbeidsovereenkomstenwet waarbin-  
nen de ontslaggevende partij zich rekenschap moet  
geven van de ernst van de feiten, met verwijzing  
naar het arrest d.d. 17.01.2005 van het Hof van Cas-  
satie (Soc. Kron. 2005, 207).

In casu is echter geen verder onderzoek ingesteld en  
wordt appelland gehoord en geconfronteerd met de  
feiten op 21.08.2006 die aan mevr. B bekend  
zijn op 10.08.2006.

In het verslag van 21.08.2006 i.v.m. het onderhoud  
tussen mevr. B en appelland (in aanwezigheid  
van mevr. W ) wordt het volgende vermeld :  
" Agnes B licht Guy C in dat zij op 10  
augustus 2006 werd ingelicht over het feit dat hij  
tijdens de werkuren pornografische sites bezoekt en  
vraagt wat hij daarover te vertellen heeft". (stuk  
11 van geïntimeerde).

In de aangetekende brief van 24.08.2006 staat ver-  
meld :

" Diezelfde dag, op 10 augustus 2006, is de Direc-  
teur Human Resources en Organisatie, mevrouw Agnes  
B , op de hoogte gebracht van het feit dat er  
op de aan U ter beschikking gestelde laptop een his-  
toriek was vastgesteld van bezoeken aan pornografi-  
sche websites.

Mevrouw B heeft toen besloten om U met deze  
vaststellingen te confronteren. Op 11 augustus 2006  
was U evenwel arbeidsongeschikt wegens ziekte en in  
de periode van 14 tot 18 augustus 2006 was mevrouw  
B zelf afwezig wegens vakantie.

De eerste daaropvolgende werkdag, op maandag 21 au-  
gustus 2006, heeft de confrontatie dan plaatsgevon-  
den. Toen U de ellenlange lijst werd voorgelegd van  
de cookies van de pornografische websites die op uw  
laptop waren opgeslagen, heeft U uiteindelijk toege-  
geven dat het Uzelf was die deze websites bezocht  
heeft, en dit ook tijdens de werkuren" (stuk 12 van  
geïntimeerde).

Het Hof is van oordeel dat mevr. B. op 10.08.2006 voldoende kennis had van de feiten die worden ingeroepen voor een ontslag om dringende redenen : de historiek van de pornografische websites opgeslagen op de laptop van appellant (zijn stamnummer) en de gebruikshistoriek van het regelmatig bekijken van beelden via een webcam, zowel binnen als buiten de werkuren.

Het verhoor van appellant mag niet ingeroepen worden om het vertrekpunt van de termijn van drie werkdagen te verlengen.

Mevr. B. was op 10.08.2006 ingelicht van de feiten en had op 10.08.2006 voldoende kennis van de feiten die appellant worden verweten en die voor haar een dringende reden uitmaakten.

Bij geïntimeerde is mevr. B. als directeur personeel en organisatie inderdaad bevoegd om alle personeelsleden van de vennootschap, uitgenomen de directieleden, in dienst te nemen en te ontslaan, maar zij heeft niet als enige die bevoegdheid.

In de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad (stuk 17 van geïntimeerde) wordt vermeld dat zij één of meerdere van deze bijzondere bevoegdheden op eigen verantwoordelijkheid mag delegeren en dat de heer S. Georges, Algemeen Directeur dezelfde bijzondere bevoegdheden heeft als deze die toegekend zijn aan de Directeur Human Resources en Organisatie, de Financieel Directeur ... .

Het verlof van mevr. B. kan de termijn van drie werkdagen niet schorsen en maakt geen overmacht uit.

Indien geïntimeerde appellant eerst wenste te horen en te confronteren met de feiten had zij dit eerder moeten doen en tijdens het verlof van mevr. B. en had geïntimeerde de nodige maatregelen hiervoor moeten nemen.

Het ontslag is buiten de wettelijke termijn van drie werkdagen aan appellant ter kennis gegeven met aangetekend schrijven op 24.08.2006.

Het Hof dient niet in te gaan op de argumenten ten gronde.

Het vonnis a quo dient te worden hervormd.

**OM DEZE REDENEN :**

De 1ste Kamer van het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak t.o.v. appellant en geïntimeerde partij en bij verstek t.o.v. A.C.V. en L.B.C.-N.V.K.;

Ontvangt het hoger beroep;

Verklaart het gegrond;

Vernietigt het bestreden vonnis behalve de beoordeeling i.v.m. de territoriale bevoegdheid;

Verklaart de oorspronkelijke vordering ontvankelijk doch ongegrond;

Legt de kosten van eerste aanleg en hoger beroep ten laste van geïntimeerde, begroot tot op heden :

- voor appellante partij :

€ 72,88 rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg,  
€ 97,17 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep,

- voor geïntimeerde partij :

€ 72,88 rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg,  
€ 145,78 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep,



Aldus gewezen en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van de 1ste kamer van het Arbeidshof te Brussel op 21 december 2006, waar aanwezig waren :

Mevr. B. VAN DE VELDE: Voorzitter.

De Heren :

C. LAURIERS : Raadsheer in Sociale Zaken  
als werkgever.

F. VANDERSCHELDE: Raadsheer in Sociale Zaken  
als werknemer-bediende.

D. DE RAEDT: Griffier.

C. LAURIERS

F. VANDERSCHELDE

D. DE RAEDT

B. VAN DE VELDE

